

Зустріч юних волонтерів із військовослужбовцями

Минулої п'ятниці, напередодні Щедрого вечора, у Березнівській бібліотеці-філії для дітей відбувся захід «Я - волонтер і цим пишаюсь». Сюди прийшло багато юних жителів нашої громади, які з початку повномасштабного вторгнення рашистів і до сьогодні активно долучаються до допомоги військовослужбовцям. Початок трішки змістився в часі, бо автомобіль запрошених воїнів з Волині на під'їзді до Березного вийшов з ладу. Але хлопчики і дівчатка терпляче чекали на появу почесних гостей.

Коли до приміщення увійшли чоловіки в камуфляжі разом з настоятелем храму Різдва Пресвятої Богородиці ПЦУ, військовим капеланом Назарієм Момотюком, юні волонтери захоплено спостерігали за ними і вітали оплесками.

Ведуча Марія Рябчук запросила до слова отця Назарія. Адже він добре знає усіх присутніх і ті важливі для громади та цілої країни справи, якими вони займалися. Юні волонтери ліпили вареники, пекли пиріжки, плели маскувальні сітки, виготовляли окопні свічки, брали участь у шкільних ярмарках, грали на сопілці, співали, варили мило... І це далеко не весь перелік.

-Діти передали мені кошти, які збирали не один день. Кожен прийняв війну як виклик і розумів, що усі люди, незважаючи на вік, повинні докласти зусиль задля пришвидшення перемоги, - розпочав Н. Момотюк.

Тоді волонтери по черзі пригадали, як же їм вдалося назбирати коштів на два тепловізори (приблизна вартість одного 50-65 тисяч грн), які придбав для військових о. Назарій. Саме у цей день вони разом передали ці надзвичайно корисні на передовій прилади Володимирі Королю та його побратимам.

-Дивитись у тепловізор потрібно лише вночі, він реагує на тепло. Видно, як рухаються усі живі істоти - люди, собаки, лисиці чи навіть миші. Розпізнати їх можна на відстані до 800 метрів. А це чимало... Цей чудо-прилад дозволяє попередити небезпечні ситуації і врятувати життя нашим солдатам, - розповів військовослужбовець.

Під час заходу група школярів заспівала присутнім ту саму «воєнну» колядку, з якою ходила на Різдво від хати до хати, прославляючи Боже ім'я. Саме так вони збирали гроші на ЗСУ.

Були й такі, що організували справжнісінькі блокпости. І неважливо, дощ на вулиці, чи спека. Спочатку діти просто зупиняли автівки і допитувалися пароль. їм цікаво було, чи вимовлять водії слово «паляниця» або ж «укрзалізниця». Пізніше вирішили ще й Збройним Силам допомогти. Від захисників вони дізналися, що на фронті зовсім інші паролі і вони часто змінюються, аби підступний ворог не мав можливості дізнатися ці засекречені слова.

- Щира дитяча підтримка надихає і мотивує. Жоден малюнок, що нам передавали, не пропав - ми їх розвісили у бліндажах. А один наш побратим завжди носить малюнок з собою у бронезилеті. Дивлячись на ці картинки, ми знаємо для чого воюємо, кого захищаємо. Ваша небайдужість наближає усіх нас до перемоги, - зауважив В. Король.

Отець Назарій, наче справжній Святий Миколай, на захід прийшов не з порожніми руками. З великого мішка вручав дітям солодкі пакуночки. Але хлопці та дівчата більше зраділи синьо-жовтим шевронам з гербом України, які одразу причепили на грудях.

Бібліотекарем Н. Момотюк вручив підписаний нашими земляками прапор з бойових позицій (запорізький напрям), підписали стяг і присутні воїни. Зраділи діти і книгам від знайомої поетеси з Житомира.

Тимчасовий реєстраційний талон на позашляховик отримав військовослужбовець Олег Мамчиць. Адже ще у серпні минулого року завдяки зусиллям небайдужих жителів громади його бригаді придбали автівку.

Військовому Володимирі Королю отець Назарій передав ключі від автомобіля. Такої бойової ластівки якраз не вистачало його побратимам на передовій для виконання бойових завдань. Після завершення заходу священник освятив позашляховик. Захисники, окрім тепловізорів, повезли з собою теплі шкарпетки, окопні свічки, маскувальні сітки та костюми.

Нашим захисникам важлива будь-яка допомога, навіть маленька. Діти, як і дорослі, мріють про перемогу та мирне небо, тому слухають своє серце і роблять добрі справи. Поки військові боронять нас на фронті, юні волонтери продовжують працювати в тилу і не збираються зупинитись. Війна змусила їх

подорослішати. Впевнена, з такими щирими дітьми на Україну чекає прекрасне майбутнє.

Яна СТАХНЮК.